

Studenti změnili náměstí v obývací pokoj a propojili Liberec u jednoho stolu

30.6.2026 - Adam Pluhař | Technická univerzita v Liberci

Rozlehlý prostřený jídelní stůl plný donesených dobrot a k němu si mohl přisednout kdokoli, kdo šel zrovna po náměstí před libereckou radnicí. Pokud překonal ostych, zapojil se do studentského experimentu, který zkoumal, zda lze uprostřed města propojit náhodné kolemjdoucí a vytvořit skutečnou komunitu lidí generačně i profesně vzdálených. Alespoň na jeden večer.

Červnový večer připravil studentský spolek UM kolektiv. Spoluzaložili jej studenti Fakulty umění a architektury TUL Jakeš Bugri a Viktória Maďarová a dnes jej tvoří mladí lidé z různých uměleckých oborů. Spojuje je pocit, že v libereckém veřejném prostoru chybí svobodné mladé umění a příležitosti pro začínající autory prezentovat vlastní tvorbu.

Ústředním motivem večera byla zelená barva jako symbol růstu, spolupráce a vztahu k místu, ve kterém žijeme. A jedinou podmínkou účasti bylo dodržet zelený dress code a přinést ostatním něco k zakousnutí.

Od rozpaků k hostině

Sednout si uprostřed nejrušnějšího libereckého náměstí a začít jíst s cizími lidmi vyžadovalo odvahu. Organizátoři přiznávají, že začátek provázela lehká nervozita:

„Zpočátku byla cítit velká rezervovanost. Nejsme zvyklí, že se ve veřejném prostoru konají nekomerční akce. Když vidíme program před radnicí, automaticky čekáme vstupenky nebo loga sponzorů. Sednout si v takovém klimatu doprostřed náměstí a začít jíst bylo pro mnohé extrémně stresující,“ popsala první minuty hostiny Viktória Maďarová.

Počáteční rezervovanost a rozpaky ale postupně mizely. Náměstím zněla hudba Elen Janouškové a OG Mader, lidé mohli sledovat módní přehlídku studentské značky *Renesanc* a zapojit se do seznamovací hry.

„Nálada se uvolňovala a lidé přicházeli z okolních domů, obchodů i restaurací. Najednou začala kolovat přinesená jídla – saláty, těstoviny, koláče, limonády i vína. Pro kolemjdoucí to muselo vypadat jako nějaké antické představení,“ usmívá se Viktória. U stolu se během večera vystřídaly na dvě stovky lidí a společné stolování přilákalo všechny generace od dětí po seniory. Snad nejvíc ale akce táhla generaci Z.

»Chtěli jsme cítit sounáležitost«

Myšlenka na společné stolování nevznikla jako školní úkol, ale jako reakce na akademickou izolovanost. *„Zelená večere je naše vlastní iniciativa. Měli jsme pocit, že nám ve škole chybí větší sounáležitost a prostor, kde by se lidé potkávali i mimo výuku,“* vysvětluje druhý z organizátorů, Jakeš Bugri. *„Naše škola přitom není velká, a přesto se studenti z různých fakult skoro neznají. Přišlo nám to škoda, protože si můžeme vzájemně pomáhat. Obešel jsem pár přátel, založili jsme spolek a pustili se do práce. Dnes je nás oficiálně devět z nejrůznějších oborů – od umění ve veřejném prostoru přes návrhářství až po cestovní ruch a geografii.“*

Pro UM kolektiv bylo náměstí jasnou volbou, zároveň však jeho autoři chtěli poukázat na to, jak s městským prostorem zacházíme:

„Máme pocit, že jsme si veřejný prostor nechali zaplnit hlavně reklamou a komercí. Spousta lidí pak získává dojem, že vlastně ani není jejich,“ upozorňuje Viktória Maďarová. „Přitom by měl být místem pro setkávání, odpočinek i spontánní nápady. Mělo by být normální sednout si na náměstí, zout si boty, povečeřet s přáteli nebo vzít křídý a pokreslit chodník.“

Přípravy trvaly necelý měsíc. Intenzivně UM kolektiv pracoval zhruba dva týdny. Město Liberec studentskou akci od začátku podporovalo a i díky tomu byla administrativa a organizace jednodušší.

»Lidé se setkávají dál a chtějí pokračování«

Největším oříškem nakonec nebylo povolení od města, ale logistika. *„Protože fungujeme bez rozpočtu, sháněli jsme dodávku na stoly mezi přáteli. Původní auto bylo malé, ale na poslední chvíli nás zachránil kamarád jednoho ze studentů, který zrovna vezl materiál na diplomku,“* vzpomněl s úlevou Jakeš.

U jednoho stolu se tak nakonec vedle sebe ocitli politik, influencerka, prodavačka, umělkyně, manažerka i ajťák. Podle organizátorů komunita po uklizení talířů nezanikla – lidé se setkávají dál a píší si o další pokračování.

Jakeš říká, že podobné akce potřebuje každé město: *„Silná komunita přináší spoustu benefitů – lidé jsou angažovanější, víc o sebe navzájem pečují a společně utvářejí prostředí, ve kterém žijí. Vzniká energie, která se těžko popisuje, ale je na ní postavené fungující město.“* Na otázku, jestli jsou na to Liberečané připravení, odpovídá: *„Myslíme, že podobné věci se nedají natrénovat. Prostě se stanou a postupně se přidávají další lidé i další nápady. Je to jako sněhová koule – někdo ji musí rozkutálet a pak už nabaluje všechno ostatní. Potvrdilo se nám ale, že podobné akce mají smysl. Lidé chtějí být spolu, jen k tomu občas potřebují dostat příležitost.“*

UM kolektiv už má za sebou večeri rudou, modrou, černou a teď zelenou a plánuje v dalším semestru novou barvu. Do té doby čekají studenty akce v Mostě, Jablonci i Liberi během Art Week. Své aktivity chce spolek do budoucna dál rozvíjet. UM kolektivu přibývají noví lidé, nové nápady i nové příležitosti. Jedním z velkých snů je otevřít komunitní ateliér nebo vlastní galerijní prostor. *„To je zatím hudba budoucnosti, ale věříme, že všechno začíná malými kroky,“* myslí si Jakeš a Viktória.

Adam Pluhař

<https://tuni.tul.cz/a/studenti-zmenili-namesti-v-obyvaci-pokoj-a-propojili-liberec-u-jednoho-stolu-170784.html>